

Metodické listy

Seminář historie a teorie divadla

Jména autorů studijní opory:	Mgr. art. Eva Kyselová, Ph.D.
Název fakulty:	DAMU
Název katedry:	Katedra produkce
Studijní obor:	Produkce, bakalářský program

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Studijní opora byla zpracována v rámci projektu
“Zajištění kvality studia na AMU a posílení reflexe
nejnovějších trendů v umělecké praxi”, reg. č.

CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002404

Obsah

1. Popis, zaměření předmětu	3
1.1. Pro koho je určen, základní náplň, cíle, využití pro odbornou praxi	3
1.2. Metodika výuky (forma výuky – přednášky, semináře, zapojení posluchačů)	3
1.3. Okruhy a témata, příklady zadání referátů	4
1.4. Podoba vzorové hodiny	6
2. Studijní pomůcky	7
2.1. Výběr z literatury:	8
2.2. Doporučené dramatické texty (podle jednotlivých státnicových otázek)	8
3. Hodnocení – forma zkoušky (ústní/test plus odůvodnění)	9
3.1. Zimní semestr	9
3.2. Letní semestr	10
4. Přílohy	10
4.1. Otázky ze vzorového testu pro zkoušku v zimním semestru	10
4.2. Otázky ke státním ústním bakalářským zkouškám katedry produkce DAMU	11

1. Popis, zaměření předmětu

1.1. Pro koho je určen, základní náplň, cíle, využití pro odbornou praxi

Seminář je zaměřen na přípravu ke státním bakalářským zkouškám z oboru teorie a historie divadla. Vzhledem k absolvovanému předmětu Dějiny divadla v kontextu západní kultury I a II a Divadlo v české kultuře (první a druhý ročník bcA.studia), se počítá s jistým vědomostním základem, schopností posluchačů orientovat se v základních epochách ve vývoji dějin divadla, i v širších kulturně-historických kontextech. Seminář by měl dále rozvíjet toto povědomí, měl by vést k osvojení si kritického uměleckého vnímání s přesahem do současného divadla, inscenační praxe.

Součástí práce divadelního produkčního není jenom výkonná praxe, ale také schopnost vnímat momentální stav divadla, inscenační trendy, zasazovat je do domácího nebo zahraničního kontextu, odhadnout potenciál uměleckého záměru. Proto seminář historie a teorie divadla nabízí posluchačům produkce nejen prohloubení vědomostí z dějin divadla, ale měl by orientaci v nich a uvažování o nich prezentovat jako integrální a také nezbytnou součást dovedností a výbavy v této profesi.

1.2. Metodika výuky (forma výuky – přednášky, semináře, zapojení posluchačů)

Seminář se skládá ze dvou částí – pedagogického výkladu a individuální práce studenta. Specifikum předmětu spočívá v tom, že je součástí přípravy ke státním bakalářským zkouškám. Samotné otázky (viz. Příloha) byly inovovány a přepracovány tím způsobem, aby odpovídali nárokům v daném oboru a stupni studia, a zároveň aby byly jasně a podrobně formulovány. Každá z otázek představuje tedy jeden širší tematický okruh, který je následně členěn do několika užších a konkrétních témat. Student/ka si tak při každé otázce zvolí jeden z daných podokruhů, kterému se při odpovědi u státních zkoušek chce věnovat. Cílem tedy není, aby student prokázal schopnost memorování a enumerace, ale naopak, aby byl schopen/na v daném časovém rozsahu sledovat a interpretovat konkrétní téma dané problematiky.

Širší pedagogický výklad tedy je jen úvodem do základních kontextů tématu. Těžištěm semináře je samostatná práce, referát a prezentace, jejichž cílem je, aby posluchači byli schopni téma uchopit dle svých zkušeností, možnost a tedy správně kriticky zpracovat a pochopit

zadání. Cílem tedy není vytvořit jakýsi jednotný model studentské prezentace, který by studenti pouze splnili. Naopak, kýženým výsledkem je ponechat studentům svobodu tvůrčích přístupů, možnost prokázat své individuální dovednosti z hlediska práce s prameny, rozvinout schopnost kritického čtení a myšlení, možnost téma zpracovat do zajímavého příspěvku, a samozřejmě tak prokázat schopnosti verbální, a technické, např. při multimediálních prezentacích.

1.3. Okruhy a témata, příklady zadání referátů

1) Řecké divadlo

referát: charakteristika řecké tragédie (mýtus, forma, hrdina) a komedie na příkladu Sofoklova Oidipa a Aristofanových Žab

2) Římské divadlo

referát: Dva pohledy na římskou komedii – Plautus a Terentius

3) Divadlo ve středověku

referát: středověká moralita (Everyman) na pomezí žánrů

4) Italské renesanční divadlo, komedie dell'arte

Referát: Reforma Commedie dell'arte podle Goldoniho a Gozziho – rozdílnost přístupů na příkladech her Sluha dvou pánů a Princezna Turandot

5) Alžbětinské divadlo a Shakespeare

referát: žánrové vrstvení Shakespearovy dramatické tvorby a jeho charakteristika na příkladech her

6) Divadlo španělského zlatého

referát: Lope de Vega a kolektivní hrdina a otázka cti ve hře Fuente ovejuna, pojem „theatrum mundi“ v Calderónově hře Velké divadlo světa

7) Francouzský klasicismus a osvícenství

referát: Moliérova reforma komedie – od frašek a „skandálů“ k společensky apelativním hrám

8) Německé osvícenství – Lessing, Goethe, Schiller

referát: žánr tzv. měšťanské truchlohry a archetyp cnotné dcery a milujícího otce na příkladech her Úklady a láska, Emilia Galotti

9) Evropský romantismus v divadle

referát: Victor Hugo a jeho manifest romantismu - Předmluva ke Cromwellovi a Hernani jako romantický hrdina

10) Realismus a naturalismus v evropském divadle

referát: Venkovské české drama a ženská hrdinka (Maryša ve hře bratří Mrštíků) proti společenským konvencím

11) P. Čechov a reforma K. S. Stanislavského

referát: Charakteristika čechovovského dramatu, základní tematické a formální východiska raných her a problém antihrdiny, jednoaktovek a komedií, pojmenování vlivů, které autor zanechal ve vývinu moderního dramatu

12) Symbolismus v evropském divadle

referát: E. G. Craig a jeho teoretické stati/ vývojové tendence dramatické tvorby Henrika Ibsena a Augusta Strindberga

13) České drama a divadlo 1900 – 1945

referát: Konstituování moderní české režie u Kvapila a Hilara a její vliv na české herectví a scénografii/ české drama mezi válkami v dialogu s evropskými tendencemi (bratři Čapkové, Karel Čapek, Viktor Dyk, Vítězslav Nezval)

14) Meziválečné avantgardy - Ruská avantgardní režie

referát: Mejerchold a biomechanika, Tairov a syntetický herec, Vachtangov a fantastní realismus

15) Meziválečné avantgardy - Francouzská avantgardní režie

referát: Francouzská avantgarda v díle Kartelu – osobnosti a poetika

16) Meziválečné avantgardy – česká avantgardní režie

referát: Počátky Osvobozeného divadla, dramaturgie Jindřicha Honzla a Jiřího Frejky

17) Moderní americké drama a divadlo

referát: Vznik Syndikátu a počátky divadelní produkce jako sebevědomé profese

18) Moderní anglické drama a divadlo

referát: Britská coolness dramatika (charakteristika tematická a formální, na příkladech her)

19) Německé drama a divadlo 20. století

referát: Vývoj dramatické tvorby Bertolta Brechta a koncept epického divadla

20) Absurdní drama a divadlo

referát: Základní tendence a východiska absurdního divadla podle M. Esslina, na příkladech jednotlivých autorů a her

21) Druhá divadelní reforma

referát: Koncept chudého divadla J. Grotowského/Divadlo smrti T. Kantora/P. Brook a jeho tvorba po roce 1970

22) České drama po roce 1945

referát: Od herecké dramaturgie v Činoherním klubu k Nepravidelné dramaturgii v Huse na provázku

23) Česká divadelní síť po roce 89

referát: Zrod alternativní divadelní pražské scény

1.4. Podoba vzorové hodiny

Na příkladu konkrétního tématu, koncepce semináře – průběh, prostor pro referáty posluchačů a výklad látky, práce s praktickými ukázkami, zadáním, závěrečná diskuse.

Každý seminář (dvě vyučovací hodiny, 90 minut) se člení na dvě části.

Příklad: Seminář na téma Alžbětinské divadlo a Shakespeare (referát: žánrové vrstvení Shakespearovy dramatické tvorby a jeho charakteristika na příkladech her)

V první části hodiny proběhne kontrola docházky, stručná rekapitulace tématu předešlého semináře. Tato rekapitulace má za cíl neustále udržovat posluchače v kontextu dějin divadla, aby si uvědomili, že vývoj jednotlivých epoch je provázán a aby si uvědomili vzájemné souvislosti tohoto vývoje.

Výklad k tématu alžbětinské divadlo tedy začne shrnutím zásadních znaků antiky a středověku, které jsou součástí renesančního pohledu na svět, obzvláště tedy je podstatné je vnímat ve vývoji tvorby alžbětinských autorů, především Williama Shakespeara. Jeho tvorba je výrazně

ovlivněna jak pozdními zdroji antického, především římského divadla, ale také samotným středověkem.

Pedagogický výklad probíhá přibližně 25-30 minut, během kterých je podstatou uvést posluchače do problematiky, osvěžit jim poznatky z minulých dvou let a dějin divadla.

Následně je prostor pro konkrétní referát. Ve většině případů student pracuje se svou multimediální prezentací, kterou provází jeho výklad, v ideálním případě také použije dostatečné množství obrazových pramenů, případně ukázek z inscenací. Student se snaží téma referátu uchopit a prezentovat tak, aby co nejlépe a nejsrozumitelněji naplnil konkrétní zadání. V tomto případě se na příkladech konkrétních her W. Shakespeara snaží charakterizovat jednotlivé žánry dramatické tvorby autora, pojmenovat zásadní společné prvky, ale také odlišnosti a specifika tvorby autora. Nejlépe se to demonstruje na vybraných ukázkách z her, posléze dochází ke shrnutí, v ideálním případě i s ohledem na pedagogický výklad, tedy aby posluchač vnímal hlubší historický kontext. Tato část semináře zabere přibližně 30-40 minut.

V závěru semináře se otevře prostor pro dotazy, nejasnosti, nebo faktické opravy ze strany pedagožky. Současně se pedagožka snaží vždycky upozornit na současný přesah, například ukázkami současní inscenační praxe her W. Shakespeara, nebo otevřít problematiku pozice dramatika a jeho tvorby v kontextech domácí české divadelní kultury (nejen inscenační tradici, ale například také překladatelskou tradici).

Výsledkem takto strukturovaného semináře by mělo být neustálé udržování pozornosti posluchače v souvislostech vývoje dějin divadla, aktivizovat jejich paměť a podporovat současné uvažování o divadle.

2. Studijní pomůcky

Kromě primární a sekundární literatury, mezi studijní pomůcky můžeme řadit např. audiovizuální prameny (nahrávky představení inscenací, filmy, rozhlasové a televizní dokumenty), obrazové a výtvarné prameny (návrhy scén, kostýmů, fotografie z inscenací), osobní setkání a rozhovory s tvůrci. Nedílnou součástí je také práce například s online databázemi.

2.1. Výběr z literatury:

Brockett, Oscar G. Dějiny divadla. Praha: Nakladatelství Lidové Noviny a Divadelní ústav, 1999. ISBN 978-80-7106-576-0.

Fischer-Lichte, Erika. Dejiny drámy. Bratislava: Divadelný ústav, 2003. ISBN 80-88987-474.

Carlson, Marvin. Dejiny divadelných teórií. Bratislava: Divadelný ústav, 2006. ISBN 80-88987-23-7.

Císař, Jan. Přehled dějin českého divadla. Praha: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-072-4.

Semil, M., Wysinska, E. Slovník světového divadla 1945-1990. Praha: Divadelní ústav, 1998. ISBN 80-7008-066-3.

2.2. Doporučené dramatické texty (podle jednotlivých státnicových otázek)

Aischylos: Oresteia, Euripides: Medeia, Sofokles: Král Oidipus, Aristofanes: Žáby

Plautus: Pseudolus, Terentius: Eunuch/Kleštěnek

Adam de la Halle: Hra v loubí, staročeský Mastičkář

Nicolo Machiavelli: Mandragora, Carlo Gozzi: Princezna Turandot

Shakespeare: Hamlet, Sen noci svatojánské, Búrka, Richard III.

Lope de Vega: Fuenteovejuna, Calderón de la Barca: Velké divadlo světa, Tirso de Molina: Sevillský svůdce

Pierre Corneille: Cid, Jean Racine: Faidra, Molière: Don Juan

Lessing: Emilia Galotti, Schiller: Úklady a láska, Goethe: Clavijo

V. K. Klicpera: Veselohra na mostě, Rohovín Čtverrohý, J. K. Tyl: Fidlovačka, Strakonický dudák, L. Stroupežnický: Naši furianti, G. Preissová: Gazdina Roba, A. Jirásek: Vojnarka, Mrštíci: Maryša

Büchner: Woyzek, Kleist: Rozbitý džbán, Gribojedov: Hoře z rozumu, Puškin: Boris Godunov, Lermontov: Maškaráda, Hugo: Hernani, Cromwell (včetně předmluvy)

Labiche (Abeceda, Slaměný klobouk), Ostrovskij (Búrka), Suchovo-Kobylin (trilogie Proces, Smrt Tarelkina, Svatba Krečinského), Turgeněv (Měsíc na vsi), Hauptmann (Tkalcí)

Čechov – jednoaktovky, veliká čtyřka, Platonov, Ivanov, Lesní duch

Ibsen (Nora, Heda G., Divoká kachna,...), Strindberg (Slečna Júlíe, Sonáta příšer, ...), Maeterlinck (Modrý pták, Ariadna a Modrofous, Smrt Tintagilova, Slepci,...), Jarry (cyklus Ubu)

bratři Čapkové, Karel Čapek (Adam Stvořitel, Ze života hmyzu, Věc Makropulos, R.U.R., Bílá nemoc, Matka,...)

Arthur Miller: Cesta dlouhým dnem do noci, Smrt obchodního cestujícího, ..

G. B. Shaw (Pygmalion, Androkles a lev, Svatá Jana), E. Bond (Spasení), H. Pinter (Narozeniny), C. Churchill (Top girls), S. Kane (Očištění), M. Ravenhill (Shopping and fucking), T. Stoppard (Guildenstern a Rosenkrantz jsou mrtvi)

B. Brecht (Žebrácká opera, Kaukazský křídový kruh, Matka Kuráž,...), F. Wedekind (Probuzení jara,...), T. Bernhard (Ignorant a šílenec, Náměstí hrdinů,...), E. Jelinek (Nemoc aneb moderní ženy, Klára S.,...) M. von Mayenburga (Eldorado, Tvář v ohni, ..),..

S. Beckett (Čekání na Godota, Šťastné dni, Konec hry), E. Ionesco (Lekce, Plešatá zpěvačka)

V. Havel (Vyrozumění, Audience), J. Topol (Kočka na kolejích, Konec masopustu), L. Smoček (Piknik, Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho,...)

3. Hodnocení – forma zkoušky (ústní/test plus odůvodnění)

3.1. Zimní semestr

Ukončení formou písemného testu, který obsahuje otázky zaměřené na přesné odpovědi, nebo také otázky, které vyžadují schopnost shrnout a stručně vysvětlit problém. Cílem testu je ověřit,

jestli jsou posluchači schopní porozumět zadání, v daném časovém horizontu obsáhnout šířku a náročnost zadaných otázek, precizně a jasně formulovat písemnou formou odpovědi.

3.2. Letní semestr

Ukončení formou ústní odpovědi, která má za cíl simulovat státnicovou odpověď. Student si vytáhne jednu z otázek, dostane čas na přípravu, pak proběhne odpověď v rozsahu cca 15 minut. Otázky jsou totožné s těmi státnicovými, student má tedy možnost si vyzkoušet schopnost pojmut vybrané téma. Projeví se také verbální dovednost jasně, věcně a konkrétně formulovat. Součástí je také možnost doplňujících otázek, které se nemusí vždy dotýkat jen vybraného tématu.

Kombinace dvou variant zkoušení umožňuje zhodnotit potenciál studentů a jejich vyjadřovacích dovedností jak v psaném, tak v mluveném projevu, současně také sami zjistí, která forma jim vyhovuje více a na které ještě musí pracovat.

4. Přílohy

4.1. Otázky ze vzorového testu pro zkoušku v zimním semestru

- 1) Na které tři období se z časového hlediska dělí řecké divadlo?
- 2) Vyjmenujte nejznámější autory řecké tragédie a ke každému alespoň jedno dílo.
- 3) Z jakého zdroje vychází římská antická kultura?
- 4) Vyjmenujte žánry římského antického dramatu.
- 5) Na které dva druhy se dělí divadlo ve středověku?
- 6) Co je moralita?
- 7) Jak se jmenuje nejstarší dochovaný projev české dramatické tvorby, který pochází ze středověku?
- 8) Vysvětlete pojmy humanismus a renesance.
- 9) Co znamená v překladu Commedia Dell ´Arte?
- 10) Vyjmenujte ustálené typy CD ´A a uveďte příklady jmen.
- 11) Uveďte dva italské dramatiky, kteří se snažili o reformu CD ´A a v čem spočívaly jejich reformní pohledy?
- 12) Vyjmenujte alespoň dvě veřejná divadla, která fungovala v renesanční Anglii.

- 13) Vyjmenujte alespoň dva dramatiky alžbětinského divadla kromě Williama Shakespeara + alespoň jedno dílo ke každému.
- 14) Jak se žánrově dělí dramatické dílo Williama Shakespeara? + uveďte ke každému alespoň jedno dílo.
- 15) S jakými historickými událostmi souvisí rozvoj španělského divadla?
- 16) Co je auto sacramentales? + uveďte příklad
- 17) Vyjmenujte nejvýznamnější autory „zlatého věku“ + alespoň jedno dílo ke každému.
- 18) Který archetyp zpracoval ve svém dramatu jako první Tirso de Molina?
- 19) Co znamená v kontextu francouzského klasicistního divadla dekorum?
- 20) Dílo kterých autorů je považováno za vrchol francouzské klasicistní tragédie? + uveďte ke každému alespoň jedno dílo.
- 21) V čem spočívala Moliérova reforma komedie?
- 22) Co způsobilo opožděný vývoj německého divadla?

4.2. Otázky ke státním ústním bakalářským zkouškám katedry produkce DAMU

- 1) Antické řecké divadlo (původ divadla, organizace a funkce divadelních slavností, inscenační konvence, žánrové členění, vývoj tragédie, vývoj komedie)
- 2) Římské divadlo (přesah a vztah k řeckému divadlu, organizace a funkce divadelních slavností, inscenační konvence, žánrové členění, vývoj tragédie, vývoj komedie)
- 3) Středověké divadlo (charakteristika epochy, vývoj a funkce divadla, liturgické a světské drama a žánry - autoři a díla, organizace a scénické konvence, český odkaz středověku)
- 4) Italská renesance a Commedia dell'arte (charakteristika epochy, commedia erudita – autoři a díla, commedia dell'arte, scénický prostor a konvence, reforma commedie dell'arte u Goldoniho a Gozziho)
- 5) Alžbětinské divadlo (zdroje a charakteristika, Shakespeare a jeho současníci Marlowe, Jonson, Shakespeareovi následovníci, jakubovské divadlo: Beaumont, Fletcher, Webster, Ford, divadelní soubory v Anglii – soukromé a veřejné, organizace divadelního života, inscenační konvence)

- 6) Divadlo španělského zlatého věku (zdroje a charakteristika pojmu baroko, náboženské drama a světské drama - autoři a díla, soukromé a veřejné divadla, organizace divadelního života a inscenační konvence)
- 7) Francouzský klasicismus a osvícenství (zdroje a charakteristika, klasicistní doktrína: tři jednoty a poetiky, vývoj tragédie a vrchol u Racina a Corneille, žánrový vývoj a reforma komedie u Moliéra, organizace divadelního života, inscenační konvence / Osvícenství: charakteristika epochy, autoři a díla, organizace divadelního života, inscenační konvence – především herectví, vliv myšlenek osvícenství na české divadlo – idea českého národního divadla)
- 8) Německé osvícenství (vývoj německé divadelní kultury, vliv Hanswursta a reforma Gottscheda a Neuberové, Sturm und Drang a jeho autoři a zdroje, Lessing a idea národního divadla a měšťanská truchlohra, Goethe a Schiller a výmarský klasicismus, rakouské lidové divadlo – autoři a díla)
- 9) Romantismus (revoluce a její vliv na evropskou kulturu, manifesty romantismu a teoretická východiska - Hugo, hrdina romantického dramatu - Anglie, Francie, Německo, Rusko, Polsko, Čechy, scénické konvence – především herectví)
- 10) Realismus a naturalismus (charakteristika uměleckého směru, vliv na vývoj divadla a dramatu, naturalismus v dramatu a divadle na přelomu staletí, vznik divadelní režie: Meiningenští, Wagner, Antoine, Brahm, český realismus v dramatu a divadle (Preissová, Mrštíkové, Stroupežnický)
- 11) A. P. Čechov a Stanislavského reforma (osobnost A. P. Čechova a charakteristika jeho dramatického díla a vazba na MCHT a případně na vývoj moderního dramatu, vznik MCHT a Stanislavského psychologický realismus)
- 12) Symbolismus (pojem moderna a moderní směry, symbolismus v divadle jako reakce na naturalismus, francouzská divadelní moderna – autoři a divadla, vývoj tvorby H. Ibsena a A. Strindberga, reforma E. G. Craiga a A. Appii, Antonin Artaud a jeho divadlo krutosti)
- 13) České drama a divadlo 1900-1945 (nástup moderny, konstituování moderní české režie u Kvapila a Hilara a jejich vliv na inscenaci a vývoj herectví, české drama od naturalismu k moderním tendencím – bratři Čapkové, K. Čapek, V. Dyk, V. Nezval, česká režie během druhé světové války)
- 14) Meziválečné avantgardy (pojem avantgarda a jeho výklad, ruská divadelní avantgarda: Mejerchold, Tairov, Vachtangov, česká divadelní avantgarda:

- Honzl, Frejka, Burian, francouzská divadelní avantgarda: Kartel, Copeaux a Dalcroze, decentralizace francouzského divadla)
- 15) Moderní americké divadlo (vývoj v 19. století a vlivy anglického divadla, divadelní konvence – soubory, vznik Syndikátu a divadelní producenti Frohman, Belasco, a bratři Schubertové, vliv evropského divadla a dramatu na moderní americké divadlo a drama, autoři a díla, rozvoj amerického herectví pod vlivem Stanislavského metody, off Broadway, off-off Broadway, americká divadelní avantgarda - happening, performance)
 - 16) Moderní anglické divadlo (divadelní konvence do založení Independent theatre – žánry, zákon o regulaci divadel, nové směry v divadle a dramatu – Shaw, Wilde, Independent theatre, Royal court, upevnění divadla a nové tendence v dramatu po druhé světové válce – hnutí Young angry men, The Movement, Centre 42, divadla Theatre Workshop, English stage company, autoři a díla – Pinter, Wesker, Bond, Churchill, 90. léta a nástup in-yer-face – autoři a díla)
 - 17) Moderní německé divadlo (od realismu a naturalismu - Freibühne a O. Brahm – k expresionismu jako uměleckému směru, jeho vliv na divadlo a drama – berlínský kabaret, vídeňská moderna, počátky politického divadla u Piscatora a Brechta, vývoj umělecké tvorby B. Brechta, modelové drama a počátky dokumentárního divadla – Dürenmatt, Frisch, Hochhuth, Weiss, rakouská dramatika od druhé poloviny 20. století – Handke, Jelinek, Bernhard, vývoj moderní německé režie a divadla: Peter Stein, Peter Zadek, Christoph Marthaler, Claus Peymann, Frank Castorf, Pina Bausch, velké domy a alternativní scény, financování a politická a společenská funkce divadla, současné německé drama – Mayenburg, Schimmelpfening, Richter, Dea Loher, David Gieselman, Felicia Zeller,...)
 - 18) Absurdní drama a divadlo (filosofie existencialismu – Sartre, Camus, absurdní divadlo a drama a jeho autoři: Francie, Anglie, Amerika, Česko)
 - 19) Druhá divadelní reforma (druhá divadelní reforma jako pojem - návrat k divadelnosti a vliv antropologie a rituálu, reforma herectví – Artaud, Grotowski, Kantor, Living Theatre, Brook, Mnouchkine, Schechner a Kaprow, Bread and Puppet theatre)
 - 20) České divadlo a drama po roku 1945 (změna kulturní politiky po roce 1948, vliv politického systému na divadelní praxi – dramaturgická rada, generační

vrstvení a výrazné režijní poetiky – Radok, Krejča, Grossman, 60. léta a malé formy a činohry: Divadlo Na zábradlí, Semafor, Činoherní klub, Divadlo za branou), vznik studiových divadel: Husa na provázku, Hadivadlo, Studio Ypsilon, Činoherní studio Ústí nad Labem, divadelní disent: Divadlo na tahu, Bytové divadlo, samizdat, vliv loutkové poetiky: Drak, Vedené divadlo, české drama v dialogu s evropským divadlem: Topol, Havel, Uhde, Goldflam, Pitínský, česká režie od 90. let: Lébl, Morávek, Pitínský, Nebeský, Dočekal, Krobot, současná česká divadelní kultura a její vrstvení - soukromá, alternativní divadla, financování, divadelní)

Neprošlo jazykovou ani redakční úpravou.

Datum poslední aktualizace: 9. 9. 2019

Dostupné pod licencí [Creative Commons BY-SA 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

© Akademie múzických umění v Praze, Malostranské náměstí 259/12, 118 00 Praha 1, IČ
61384984